

Tirsdag, den 16. januar 2001

5. Beskyttelse af verdens kultur- og naturarv

A5-0382/2000

Europa-Parlamentets beslutning om anvendelse af konventionen om beskyttelse af verdens kultur- og naturarv i Den Europæiske Unions medlemsstater (2000/2036(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EF-traktaten og navnlig artikel 151 og 5,
 - der henviser til forslag til beslutning af Rosa Miguélez Ramos om anerkendelse af den kulturarv, som bymurerne omkring de europæiske byer udgør (B5-0362/1999),
 - der henviser til sine tidligere beslutninger af 13. maj 1974 om beskyttelse af den europæiske kulturarv ⁽¹⁾, af 14. september 1982 om bevarelse af den arkitektoniske og arkæologiske kulturarv ⁽²⁾, af 28. oktober 1988 om bevarelse af Fællesskabets arkitektoniske og arkæologiske kulturarv ⁽³⁾, og af 12. februar 1993 om bevarelse af den arkitektoniske arv og beskyttelse af kulturgoderne ⁽⁴⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 2228/97/EF af 13. oktober 1997 om et EF-handlingsprogram for kulturarven, Raphael-programmet ⁽⁵⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 508/2000/EF af 14. februar 2000 om indførelse af Kultur 2000-programmet ⁽⁶⁾,
 - der henviser til konventionen om beskyttelse af verdens kultur- og naturarv, vedtaget den 16. november 1972 på UNESCO's generalkonference,
 - der henviser til andragende nr. 776/1999,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 163,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Kultur, Ungdom, Uddannelse, Medier og Sport og udtalelse fra Udvalget om Miljø- og Sundhedsanliggender og Forbrugerpolitik (A5-0382/2000),
- A. der henviser til, at kulturarven (latin: *patrimonium*) er et centralt element for vores samfunds identitet og deres historiske udvikling, og at dette i øvrigt bekræftes af etymologien: udtrykket »*patrimonium*« angiver et samlet gode »jord og hus«, hvis vedligeholdelse varetages af de skiftende ejere, som garanterer, at arven kan videregives udelt til efterkommerne,
- B. der henviser til betydningen af kultur- og naturarven som en økonomisk faktor og en faktor for social integration og borgerskab,
- C. der henviser til, at Unionen har forpligtet sig til at arbejde for udviklingen af et kulturelt område, som er fælles for Europas folk, åbent og forskelligartet, som er baseret på subsidiaritetsprincippet og på at fremme en lovgivningsmæssig ramme, der begunstiger udviklingen af kulturel virksomhed og sikrer respekten for den kulturelle mangfoldighed,
- D. der henviser til, at Kultur 2000-programmet, der er det eneste operationelle program fra år 2000 på det kulturelle område, er åbent for en indsats i fællesskab med de internationale organisationer, der er kompetente på kulturområdet, som UNESCO og Europarådet,

⁽¹⁾ EFT C 62 af 30.5.1974, s. 5.

⁽²⁾ EFT C 267 af 11.10.1982, s. 25.

⁽³⁾ EFT C 309 af 5.12.1988, s. 423.

⁽⁴⁾ EFT C 72 af 15.3.1993, s. 160.

⁽⁵⁾ EFT L 305 af 8.11.1997, s. 31.

⁽⁶⁾ EFT L 63 af 10.3.2000, s. 1.

Tirsdag, den 16. januar 2001

- E. der henviser til den uvurderlige og uerstattelige betydning af kultur- og naturarven, som ligger til grund for talrige eksisterende internationale konventioner, rekommandationer og resolutioner, heriblandt den ovennævnte UNESCO-konvention fra 1972,
- F. der henviser til, at der indtil nu er blevet optaget 208 værdier befindende sig på Den Europæiske Unions territorium på listen over verdensarven fordelt på følgende måde: 24 i Tyskland, 6 i Østrig, 8 i Belgien, 2 i Danmark, 35 i Spanien, 5 i Finland, 26 i Frankrig, 16 i Grækenland, 2 i Irland, 33 i Italien, 1 i Luxembourg, 7 i Nederlandene, 10 i Portugal, 20 i Det Forenede Kongerige, 11 i Sverige og endelig 1 værdi, som tilhører Frankrig og Spanien i fællesskab, og en, som tilhører Vatikanstaten og Italien i fællesskab,
- G. der henviser til, at der findes 690 fredede verdensarvværdier i verden, hvoraf de 208 befinder sig på Den Europæiske Unions territorium, som rummer 30 % af verdensarven,
- H. der henviser til, at af disse 208 værdier på de 15 EU-landes territorium er 192 kulturværdier, 11 naturværdier og 5 blandede værdier, idet naturområderne er mindre repræsenteret i Europa end i resten af verden, hvor de i øvrigt allerede er underrepræsenteret,
- I. der henviser til, at der i 1994 som led i den globale strategi, der blev vedtaget af verdensarv-komiteen, blev konstateret en række skævheder på listen over verdensarven, herunder at det europæiske kontinent er overrepræsenteret i forhold til den øvrige verden, at historiske byer og religiøse bygninger er overrepræsenteret i forhold til andre kategorityper, at kristendommen er overrepræsenteret i forhold til andre religioner og trosretninger, at historiske perioder er overrepræsenteret i forhold til forhistorisk tid og det tyvende århundrede, og endelig at en »elitistisk« arkitektur er overrepræsenteret i forhold til en folkelig arkitektur,
- J. der henviser til, at udvidelsen af begrebet kulturarv har medført fastlæggelse af nye typer af værdier som fabrikker, maskiner, forsvundne erhverv, og endog opskrifter på egnsretter, og at der ved denne udvidelse ikke må ske udelukkelse af nogen typer af værdier, der kan klassificeres som kulturarv som f.eks. fyrtårne og værdier under vandet,
- K. der henviser til, at begrebet kultur- og naturarv bør omfatte bevarelse af den sproglige mangfoldighed, herunder af regionale sprog og mindretalssprog,
- L. der henviser til, at det er vigtigt at sikre, at listen over verdensarven er repræsentativ, og erkender, at kun en politisk vilje fra staternes side kan garantere gennemførelsen heraf,
- M. der henviser til, at vejledende lister gør det muligt at bedømme værdien af den kultur- eller naturarv, som foreslås til optagelse på listen, og at nedbringe skævhederne på listen over verdensarven,
- N. der henviser til, at erhvervet som »kulturarvsrestaurator« endnu ikke er anerkendt af nogen medlemsstat, hverken hvad uddannelse eller adgang til erhvervet angår,
- O. der henviser til, at den europæiske landskabskonvention, som er ved at blive ratificeret, har til formål at skabe et kvalitetsmærke for det europæiske landskab, og eventuelt kan resultere i, at der opstilles en liste over europæiske landskaber,
- P. der henviser til, at optagelsen af en værdi på en liste medfører pligt til at vedligeholde og restaurere denne værdi, og at konventionens medlemsstater i henhold til artikel 29 i den ovennævnte UNESCO-konvention regelmæssigt skal udarbejde rapporter om de lovmæssige og administrative bestemmelser samt andre foranstaltninger, de har vedtaget med henblik på anvendelsen af konventionen, samt om den erfaring, der er erhvervet på dette område,
- Q. der fastslår, at det er vigtigt at sørge for bevarelse af mange former for kulturarv i udviklingslandene, og at der i disse lande er problemer med at identificere, beskrive og bevare kulturgoderne,
1. finder, at overrepræsentationen af europæiske goder på listen over verdens natur- og kulturarv på den ene side kan forklares som en følge af den dybtgående, globale indflydelse af den europæiske kultur, som har bidraget til civilisationens udvikling, samt af Europas effektive bevarelse af kulturarven, men på den anden side også som en følge af selve definitionen på udvælgelseskriterierne, som er fastlagt ud fra en hovedsagelig monumental tilgang og defineret under henvisning til den europæiske opfattelse af kulturarven, og som en følge af, at de mindre udviklede lande ufrivilligt, men automatisk stilles dårligere på grund af kravet om udarbejdelse af dokumentationsmateriale i forbindelse med anmodninger om optagelse på listen;

Tirsdag, den 16. januar 2001

2. henstiller, at medlemsstaterne fremmer en væsentlig udvidelse af listerne over ikke-europæiske landes kultur- og naturarv og i den forbindelse konkret hjælper dem som led i UNESCO-reglerne;
3. tager afstand fra det dramatiske og katastrofale tyveri, der foregår af arkæologiske fund i mange ikke-europæiske lande, og anmoder medlemsstaterne om med alle til rådighed stående midler på nationalt og på EF-plan at bekæmpe den voksende ulovlige handel med disse fund i EU's medlemsstater;
4. opfordrer EU-medlemsstaterne til at overveje at opstille deres vejledende liste efter eksempler såsom den tematiske og udtømmende liste over kulturarvressourcerne, Det Forenede Kongerige har vedtaget;
5. finder, at et møde i Rådet med de kompetente ministre ville være hensigtsmæssig for at sikre denne harmonisering;
6. finder, at EU-medlemsstaterne sammen med Europarådet eventuelt ville kunne undersøge muligheden for et system for klassificering af den europæiske kulturarv på grundlag af fælles definitioner og identifikationskriterier, som kan gøre det muligt at identificere den kultur-, natur- og sprogarv, hvis værdi går ud over den rent nationale interesse og tildele den europæiske kulturarv et klart og tydeligt kvalitetsmærke, idet denne klassificering kunne bidrage til at fremhæve den europæiske kulturarvs forskellighed og rigdom, samtidig med at den fælles karakter understreges;
7. opfordrer medlemsstaternes nationale myndigheder og de respektive lokale myndigheder til at begrænse udviklingsinitiativer i områder med et følsomt kulturelt og naturligt miljø med henblik på beskyttelse af kulturarven og sikring af ligevægten i det naturlige miljø i hvert enkelt område;
8. betragter naturarven, den arkitektoniske kulturarv, kulturlandskabet og bykulturarven som et sammenhængende hele, der kræver udarbejdelse af fælles beskyttelsesforanstaltninger;
9. kræver, at der ved udviklingen og vedtagelsen af modeller for bæredygtig udvikling og bæredygtige byer tages hensyn til både den arkitektoniske og arkæologiske arv og natur- og kulturarven i by som på land;
10. er af den opfattelse, at de unge, Unionens fremtid, kan spille en vigtig rolle i beskyttelsen af Unionens kultur- og naturarv, og at Kommissionen og medlemsstaterne følgelig bør støtte de unges frivillige arbejde i denne sektor;
11. anmoder Kommissionen om at iværksætte alle former for samarbejde og samråd med UNESCO og Europarådet, samtidig med at hver institutions særlige karakter respekteres, og overlapning undgås;
12. opfordrer Kommissionen til at lette samrådet mellem medlemsstaternes repræsentanter med henblik på at nå frem til fælles holdninger i de forskellige organer under Europarådet og UNESCO;
13. anmoder Kommissionen og Rådet og navnlig medlemsstaterne om at sørge for, at Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet⁽¹⁾ (VVM-direktivet) gennemføres under streng overholdelse af dets artikel 3 samt dets bilag I og II, som kræver vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på kulturarven, med samme grad af respekt som over for andre ikke-fornyelige ressourcer;
14. finder, at man ved gennemførelsen af miljøpolitikkerne skal tage hensyn til et projekts visuelle indvirkning på kunstarven eller landskabet, og at man i den sammenhæng, som fastsat i VVM-direktivets artikel 3, bør understrege betydningen af, at alle offentlige og private projekter gøres til genstand for en vurdering af indvirkningen på miljøet, der også omfatter de visuelle og landskabsmæssige virkninger;
15. opfordrer Kommissionen til at definere og udvikle de faktorer og karakteristika, der kendetegner kulturarven i byer;

⁽¹⁾ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

Tirsdag, den 16. januar 2001

16. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en undersøgelse om situationen for »kulturarvsrestauratorer« i medlemsstaterne, for at tilskynde dem til at tilrettelægge dette erhverv på forskellige uddannelsesniveauer med indbyrdes anerkendelse af kvalifikationer med det formål at sikre kvalitet i arbejdet med restaurering af kulturarven;
17. anmoder Kommissionen om, at der i forbindelse med uddannelsesprogrammerne lægges særlig vægt på kunst og håndværk, og at der træffes specifikke foranstaltninger til bevarelse af særlig kunsthåndværksmæssig viden og formidling heraf til kommende generationer;
18. opfordrer medlemsstaterne til at fremme skabelse af regionale uddannelsescentre på området beskyttelse, bevaring og præsentation af kultur- og naturarven;
19. opfordrer Kommissionen til at yde bistand til de udviklingslande, der har problemer med at identificere, beskrive og bevare kulturgoderne;
20. opfordrer Kommissionen til gennem specifikke foranstaltninger under de eksisterende programmer rettet mod virksomhederne at fremme initiativer, som sigter mod at støtte håndværk, navnlig håndværk som er i fare for at forsvinde, hvilket er uundværligt for korrekt restaurering og vedligeholdelse af kulturarven;
21. anmoder Kommissionen om at styrke programmerne til støtte for uddannelse af fagfolk, der er beskæftiget med bevarelse af kulturarven, ud fra den opfattelse, at en øget indsats med hensyn til restaurering af seværdigheder og bedre pleje af vor kultur- og naturarv vil kunne danne god grobund for skabelse af nye job i Den Europæiske Union;
22. billiger, at 34 % af det samlede budget til Kultur 2000-programmet afsættes til kulturarven i bredeste forstand: den intellektuelle og ikke-intellektuelle arv, kulturarv i løsøre og fast ejendom (museer og samlinger, biblioteker, arkiver, herunder fotoarkiver og audiovisuelle arkiver vedrørende kulturelle værker), den arkæologiske kulturarv og undervandskulturarven, den arkitektoniske kulturarv samt kulturelle lokaliteter og landskaber (kultur- og naturværdier);
23. kræver, at Kommissionen, inden den godkender arbejder, der finansieres via strukturfondene, undersøger disses indvirkning på EU-medlemsstaternes kultur- og naturarv;
24. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i samarbejde med UNESCO og Europarådet at undersøge levedygtigheden af en international juridisk og skattemæssig foranstaltning, som ville gøre det lettere at udøve de former for mæcenat, der omfatter restaurering af kultur- og naturarven;
25. mener, at der i dette øjemed kunne oprettes en taskforce bestående af repræsentanter for henholdsvis Europa-Parlamentet, Kommissionen, Europarådet og UNESCO;
26. opfordrer medlemsstaterne til at bidrage til udbredelse af information og offentliggørelse af overvejelser i forbindelse med den erfaring, der er gjort, og den forskning, der er udført, med henblik på at bevare og restaurere kultur-, natur- og sprogarven;
27. gør specielt opmærksom på, at der i forbindelse med opførelsen af højhuse ved pilotering gennem rester fra tidligere tider forvoldes uoprettelige skader på den arkæologiske arv, og understreger, at denne udvikling ikke er uforenelig med beskyttelsen af arkæologiske fundsteder og bevarelsen af disse for offentligheden;
28. understreger, at kulturarven i landdistrikter består af et net af landskaber, udsigter, habitater og særlige områder som f.eks. vådområder, gamle skove og levende hegn, og opfordrer Kommissionen og Rådet til at vedtage direktiver og fastlægge en god praksis for dette område; påpeger, at der bør tages lignende hensyn til de europæiske bjergregioner, som allerede har fået en første anerkendelse i konventionen om beskyttelse af Alperne.
29. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at påse, at det sikres, at intet hverken offentligt eller privat anlægsarbejde på EU's territorium modtager EU-midler, hvis det påvises, at dets gennemførelse medfører ødelæggelse af væsentlige kulturelle, historiske eller kunstneriske værdier;

Tirsdag, den 16. januar 2001

30. anmoder Kommissionen om, at den for at sikre beskyttelsen af kulturarven mod eventuelle trusler fremskynder såvel undersøgelsen og efterforskningen af de klager, den modtager om krænkelse af VVM-direktivet, som de overtrædelsesprocedurer, der i givet fald indledes;
31. opfordrer medlemsstaterne til allerede på uddannelsessystemets grundskoletrin at fremme bevidstgørelsen af eleverne om aspekter vedrørende beskyttelse og bevaring af kultur-, natur- og sprogarven;
32. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer, Europarådet og UNESCO.

6. Decharge for 1997

A5-0397/2000

Europa-Parlamentets beslutning om Kommissionens opfølgingsrapport om de foranstaltninger, der er truffet i lyset af Europa-Parlamentets bemærkninger i dets beslutning om decharge for 1997 (KOM(2000) 224 – C5-0223/2000 – 2000/2113(DEC))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 19. januar 2000 ⁽¹⁾ om Europa-Parlamentets afgørelse om decharge til Kommissionen for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 1997,
 - der henviser til Kommissionens opfølgingsrapport (KOM(2000) 224 – C5-0223/2000),
 - der henviser til finansforordningens artikel 89, stk. 8,
 - der henviser til forretningsordenens bilag V, artikel 6,
 - der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A5-0397/2000),
- A. der henviser til, at det havde vedtaget at udsætte meddelelsen af decharge for regnskabsåret 1997, indtil det fik kendskab til de reformplaner, den nye Kommission ville vedtage,
- B. der henviser til, at det opfordrede Kommissionen til at tage problemer op i forbindelse med otte områder, nemlig afslutning af regnskaber, institutionelle forvaltnings- og kontrolproblemer, personalepolitik, kontorer for faglig bistand, dechargemyndighedens adgang til information, forvaltning af EU-politikker i partnerskab (SEM 2000), bekæmpelse af svig og korruption samt ekstern bistand, herunder bistand til Palæstina,
- C. der henviser til, at det rettede tre henstillinger til Revisionsretten, nemlig at sikre en systematisk opfølgning hvert år af kritiske bemærkninger i tidligere beretninger, at forhandle med de nationale revisionsinstanser om en række rammeaftaler, således at disse gennemfører en supplerende kontrol med EU-politikker og at foretage en evaluering af politikken for administrativ decentralisering,
- D. der henviser til, at det pålagde sin generalsekretær og Udvalget om Konstitutionelle Anliggender, inden for deres respektive ansvarsområder, at indføre hensigtsmæssige procedurer for behandling af fortrolige dokumenter,
- E. der henviser til, at det forbeholder sig ret til at foretage en evaluering af Kommissionens, Revisionsrettens og generalsekretærens fremskridt under den kommende dechargeprocedure,

⁽¹⁾ EFT L 45 af 17.2.2000, s. 37.